

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,
Ion Guzun,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare împotriva deciziilor Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2016 și 10 mai 2017, declarate de avocatul Oleg Canțer, în numele inculpatei

*Paladi Rita XXX, născută la
XX XXXX XXXX în s. XXXXX, r-nul XXXXX,
locuitoare a mun. XXXXX, str. XXXXX X, ap.
XX, cetățeană al R. Moldova, fără antecedente penale.*

	<i>Termenul de examinare</i>
<i>în instanța de fond:</i>	<i>05.05.2009 – 10.01.2012,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>28.01.2016 – 12.09.2016,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>13.10.2016 – 10.05.2017,</i>
<i>în instanța de recurs ordinar:</i>	<i>26.06.2017 – 19.12.2017,</i>
<i>în anulare:</i>	<i>22.03.2018 – 17.05.2018,</i>
<i>ordinar:</i>	<i>18.06.2018 – 03.07.2018.</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Grigoriopol din 10 ianuarie 2012, Paladi Rita a fost condamnată în baza art. 191 alin. (5) Cod penal la 9 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, pentru femeii, cu privarea de dreptul de a practica activitate de antreprenoriat pe un termen de 5 ani.

Procesul penal în privința inculpatei Paladi Rita pe învinuirea în baza art. 332 alin. (1) Cod penal a fost încetat, din motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

De la inculpată s-a încasat în beneficiul statului prejudiciul material în sumă de 691.942,50 lei.

2. Instanța de fond a constatat că inculpata Paladi Rita, activând în funcție de contabil-șef a Întreprinderii de Stat Complexul „Casa Presei” conform ordinului nr.10 din 20.05.1997, iar în perioada 05 iunie 2006 - 02 iulie 2006, conform ordinului directorului Î.S. Complexul „Casa Presei” nr.24 din 02.06.2006 și ordinului șefului Aparatului Guvernului Republicii Moldova nr.60-C din 24.05.2006, exercitând atribuțiile de director al întreprinderii nominalizate, totodată potrivit ordinului Aparatului Guvernului Republicii Moldova nr.114-A din 25.08.2006 i-a fost atribuit dreptul la prima semnătură pe documentele bancare, astfel fiind responsabilă de activitatea economico-financiară a întreprinderii, concomitent pe toată perioada activității având dreptul la a doua semnătură în documentele financiare și bancare, adică fiindu-i acordate permanent prin numire, drepturi și obligații în vederea exercitării acțiunilor administrative de dispoziție și organizatorico-economice, în așa mod potrivit art.123 Cod penal fiind persoană cu funcție de răspundere, intenționat a încălcat prevederile art.18 din Legea contabilității nr.426-XIII din 04.04.1995, care prevede că documentele de casă se semnează de două persoane cu drept de semnare conform listei specimenelor și totodată, purtând responsabilitate potrivit art.23 al aceleiași Legi, pentru întocmirea la timp și calitativă a documentelor justificative, pentru autenticitatea datelor ce se conțin în ele, precum și pentru transmiterea lor în termenele stabilite în contabilitate, a însușit ilegal din casieria întreprinderii mijloace bănești în proporții deosebit de mari, încredințate în administrarea sa, și a înscris în documentele oficiale date vădit false în repetate rânduri, în următoarele circumstanțe.

În perioada din 13.06.2005 până la 28.04.2007, acumulând în casierie mijloace financiare de la diferiți agenți economici și primind bani în numerar de la instituțiile bancare, inculpata sistematic ***a delapidat mijloacele bănești încredințate în administrarea sa, în sumă totală de 691.942,50 lei***, care au fost reflectați în contul nr. 532 „Decontări față de personal, privind alte operațiuni”, iar în Cartea mare și dările de seamă au fost atribuiți la contul nr.713 „Cheltuieli generale și de gospodărie”.

Totodată, pentru a tăinui acțiunile criminale, Paladi Rita nu a perfectat în ordinea stabilită registrele contabile pentru contul nr.532, însă a înscris date vădit false în documentele oficiale ale întreprinderii.

Astfel, pentru justificarea cheltuielilor neîntemeiate, inculpata a înscris în registrele de casă date false referitor la eliberarea numerarului către unii angajați ai ÎS Complexul „Casa Presei”, precum și către diferiți agenți economici.

Mai mult, pentru redarea unui aspect legal acțiunilor sale, Paladi Rita a întocmit dispoziții de casă privind eliberarea numerarului, anexând la unele din acestea, chitanțe ce confirmau încasarea mijloacelor bănești de către agenții economici, perfectate în condiții nestabilite de organul de urmărire penală și instanța de judecată.

Astfel, în perioada nominalizată, din mijloacele bănești încredințate în administrarea sa inculpata a însușit sumă de 346.082 lei, care potrivit înscrisurilor

false din registrele de casă ale întreprinderii, au fost eliberate către ÎI „Eruslanov Vladimir”, care a anunțat despre lichidarea sa la 10.06.2005.

Pentru a justifica cheltuielile respective, inculpata a înscris date vădit false în registrele de casă ale întreprinderii și în dispozițiile de plată privind eliberarea mijloacelor bănești către ÎI „Eruslanov Vladimir” cu nr.157 din 17.06.2005 pe suma de 13.000 lei, nr.173 din 29.06.2005 pe suma de 15.000 lei, nr.234 din 29.08.2005 pe suma de 21.000 lei, nr.045 din 28.02.2006 pe suma de 18.600 lei, la care a anexat chitanța fără număr din 28.02.2006 pe aceeași sumă, dispoziția de plată nr.060 din 07.03.2006 pe suma de 32.000 lei, la care a anexat chitanța nr.4 din 07.03.2006 pe aceeași sumă, dispoziția de plată nr.069 din 17.03.2006 pe suma de 14.000 lei, la care a anexat chitanța nr.7 din 17.03.2007 pentru aceeași sumă, dispoziția de plată nr.104 din 21.04.2006 pe suma de 20.000 lei, la care a anexat chitanța fără număr din 21.04.2008 pentru aceeași sumă, dispoziția de plată nr.128 din 05.06.2006 pe suma de 24.000 lei, la care a anexat chitanța fără număr din 05.06.2006 pentru aceeași sumă, dispoziția de plată nr.162 din 23.06.2006 pe suma de 15.000 lei, la care a anexat chitanța fără număr din 23.06.2006 pentru aceeași sumă, dispoziția de plată nr.197 din 14.07.2006 pe suma de 20.000 lei, la care a anexat chitanța fără număr din 14.07.2006 pentru aceeași sumă, dispoziția de plată nr.231 din 11.08.2006 pe suma de 20.000 lei, la care a anexat chitanța fără număr din 11.08.2006 pentru aceeași sumă, dispoziția de plată nr.268 din 29.09.2006 pe suma de 8150 lei, la care a anexat chitanța fără număr din 29.09.2006 pentru aceeași sumă, dispoziția de plată nr.284 din 13.10.2006 pe suma de 9785 lei, la care a anexat chitanța fără număr din 13.10.2006 pentru aceeași sumă, dispoziția de plată nr.294 din 31.10.2006 pe suma de 10.000 lei, la care a anexat chitanța fără număr din 31.10.2006 pentru aceeași sumă, dispoziția de plată nr.320 din 24.11.2006 pe suma de 15.276 lei, la care a anexat chitanța fără număr din 24.11.2006 pentru aceeași sumă, dispoziția de plată nr.324 din 30.11.2006 pe suma de 14.199 lei, la care a anexat chitanța fără număr din aceeași dată și pentru aceeași sumă, dispoziția de plată nr.358 din 15.12.2006 pe suma de 12.000 lei, la care a anexat chitanța fără număr din aceeași dată și pentru aceeași sumă, dispoziția de plată nr.005 din 05.01.2007 pe suma de 11.430 lei, la care a anexat chitanța fără număr din aceeași dată și pentru aceeași sumă, dispoziția de plată nr.014 din 19.01.2007 pe suma de 14.758, la care a anexat chitanța fără număr din aceeași dată și pentru aceeași sumă, dispoziția de plată nr.028 din 09.02.2007 pe suma de 9885 lei, dispoziția de plată nr.050 din 06.03.2007 pe suma de 5 752 lei, dispoziția de plată nr.055 din 07.03.2007 pe suma de 4877 lei, dispoziția de plată nr.065 din 16.03.2007 pe suma de 9754 lei, dispoziția de plată nr.074 din 27.03.2007 pe suma de 5718 lei, și dispoziția de plată nr.110 din 28.04.2007 pe suma de 1898 lei.

Tot ea, în aceeași perioadă, din mijloacele bănești încredințate în administrarea sa, a însușit suma de 32.133 lei, care potrivit înscrisurilor false din registrele de casă ale întreprinderii, au fost eliberate către filiala societății cu răspundere limitată ucraineană „Киевлянка”.

Astfel, pentru a justifica cheltuielile respective, Paladi Rita a înscris date vădit false în registrele de casă și în dispozițiile de plată privind eliberarea mijloacelor bănești către filiala societății cu răspundere limitată ucraineană „Киевлянка” cu nr.282 din 14.10.2006 pe suma de 10.407 lei, la care a anexat chitanța fără număr din aceeași dată pentru aceeași sumă, dispoziția de plată nr.008 din 12.01.2007 pe suma

de 9.734 lei, la care a anexat chitanța fără număr și dată pentru aceeași sumă, dispoziția de plată nr.015 din 19.01.2007 pe suma de 11.992 lei, la care a anexat chitanța fără număr din aceeași dată pentru aceeași sumă.

În aceeași perioadă, din mijloacele bănești încredințate în administrarea sa, inculpata a însușit suma de 7943 lei, care potrivit înscrisurilor false din registrele de casă ale întreprinderii au fost eliberate către SRL „Bronxo”.

Pentru a justifica respectivele cheltuieli, inculpata a înscris date vădit false în registrul de casă și în dispoziția de plată, privind eliberarea mijloacelor bănești către întreprinderea „Bronxo” nr.107 din 04.2007 pe suma de 7943 lei.

Tot ea, în aceeași perioadă, din mijloacele bănești încredințate în administrarea sa, a însușit suma de 45229 lei, care potrivit înscrisurilor false din registrele de casă ale întreprinderii au fost eliberate către întreprinderea „Enteh”.

Astfel, pentru a justifica aceste cheltuieli, Paladi Rita a înscris date vădit false în registrul de casă și în următoarele documente: dispoziția de plată, privind eliberarea mijloacelor bănești către întreprinderea „Enteh” nr.314 din 17.11.2006 pe suma de 15760 lei și nr.315 din 17.11.2006 pe suma de 12.765 lei, în care a indicat drept temei pentru eliberarea mijloacelor bănești factura seria UZ nr.0041142, care de fapt s-a pierdut. Totodată, a înscris date vădit false în dispoziția de plată fără număr din 28.02.2007 pe suma de 16.704 lei.

În aceeași perioadă, din mijloacele bănești încredințate în administrarea sa, inculpata a însușit suma de 40.400 lei, care potrivit înscrisurilor false din registrele de casă ale întreprinderii, au fost eliberate către întreprinderea „Djut” SRL.

Pentru a justifica cheltuielile respective, inculpata a înscris date vădit false în registrele de casă și în următoarele documente: dispozițiile de plată privind eliberarea mijloacelor bănești către întreprinderea „Djut” cu nr.290 din 20.10.2006 pe suma de 13.000 lei, la care a anexat chitanța fără număr din aceeași dată pentru aceeași sumă, dispoziția de plată nr.295 din 31.10.2006 pe suma de 11.308 lei, la care a anexat chitanța fără număr din aceeași dată pentru aceeași sumă, dispoziția de plată nr.009 din 12.01.2007 pe suma de 5266 lei, la care a anexat chitanța fără număr din aceeași dată și pentru aceeași sumă, dispoziția de plată nr.025 din 07.02.2007 pe suma de 8409 lei, la care a anexat chitanța fără număr din aceeași dată și pentru aceeași sumă și dispoziția de plată nr.108 din 28.04.2007 pe suma de 2417 lei.

Tot ea, în aceeași perioadă, din mijloacele bănești încredințate în administrarea sa, a însușit sumă de 15.720 lei, care potrivit înscrisurilor false din registrele de casă ale întreprinderii, au fost eliberate către întreprinderea „Alorton” SRL.

Astfel, pentru a justifica cheltuielile date, Paladi Rita a înscris date vădit false în registrul de casă și în dispoziția de plată a numerarului către întreprinderea „Alorton” nr.004 din 03.01.2007 pe suma de 15.720 lei, la care a anexat chitanța fără număr din aceeași dată pentru aceeași sumă.

În aceeași perioadă, din mijloacele bănești încredințate în administrarea sa, inculpata a însușit suma de 11.500 lei, care potrivit înscrisurilor false din registrele de casă ale întreprinderii, au fost eliberate către întreprinderea „Ditar” SRL.

Pentru a justifica aceste cheltuieli, inculpata a înscris date vădit false în registrul de casă și în dispoziția de plată a numerarului către întreprinderea SRL „Ditar” nr.269 din 29.09.2006 pe suma de 11.500 lei, la care a fost anexat bonul de plată seria AT nr.782317 din 28.09.2006 în care a fost indicată aceeași sumă, iar

ștampila SRL „Ditar” aplicată în acest bon, era falsă.

Tot ea, în aceeași perioadă, din mijloacele bănești încredințate în administrarea sa, a însușit suma de 38.800 lei, care potrivit înscrisurilor false din registrele de casă ale întreprinderii, au fost eliberate către întreprinderea SRL „Naroma”.

Astfel, pentru a justifica cheltuielile respective, inculpata a înscris date vădit false în registrul de casă și în dispozițiile de plată a numerarului către întreprinderea „Naroma” cu nr.532 din 26.05.2006 pe suma de 20.000 lei, la care a anexat chitanța fără număr din aceeași dată și pentru aceeași sumă și nr.263 din 22.09.2006 pe suma de 18.800 lei, la care a anexat chitanța falsă fără număr și dată pentru aceeași sumă.

În aceeași perioadă, din mijloacele bănești încredințate în administrarea sa, inculpata a însușit suma de 40.750 lei, care potrivit înscrisurilor false din registrele de casă ale întreprinderii, au fost eliberate către angajatul ÎS Complexul „Casa Presei” N.Cerevco.

Pentru a justifica cheltuielile date, Paladi Rita a înscris date false în registrele de casă ale întreprinderii și în dispozițiile de plată a numerarului către N.Cerevco cu nr. 222 din 06.06.2006 pe suma de 5000 lei, nr.203 din 21.07.2006 pe suma de 15.700 lei, nr.258 din 15.09.2006 pe suma de 8550 lei, nr.289 din 20.10.2006 pe suma de 7500 lei și nr.073 din 26.03.2007 pe suma de 4000 lei.

Tot ea, în aceeași perioadă, din mijloacele bănești încredințate în administrarea sa, a însușit suma de 2349,50 lei, care potrivit înscrisurilor false din registrele de casă ale întreprinderii, au fost eliberate către angajatul ÎS Complexul „Casa Presei” V.Toma.

Astfel, pentru a justifica aceste cheltuieli, inculpata a înscris date vădit false în registrele de casă și în dispozițiile de plată a numerarului către V.Toma cu nr.065 din 16.03.2006 pe suma de 1500 lei și nr.109 din 28.04.2007 pe suma de 849,50 lei.

În aceeași perioadă, din mijloacele bănești încredințate în administrarea sa, inculpata a însușit suma de 1000 lei, care potrivit înscrisurilor false din registrele de casă ale întreprinderii, au fost eliberate către angajatul ÎS Complexul „Casa Presei” L.Boldescu.

Pentru a justifica cheltuielile respective, Rita Paladi a înscris date vădit false în registrul de casă al întreprinderii și în dispoziția de plată a numerarului către L.Boldescu cu nr.069 din 23.03.2007 pe suma de 1000 lei.

Tot ea, în aceeași perioadă, din mijloacele bănești încredințate în administrarea sa, a însușit suma de 20.000 lei, care potrivit înscrisurilor false din registrul de casă al întreprinderii, au fost eliberate către directorul întreprinderii Oleg Cușnir.

Astfel, pentru a justifica aceste cheltuieli, inculpata a înscris date vădit false în registrul de casă al întreprinderii și în dispoziția de plată a numerarului către O. Cușnir nr.103 datată cu 04.2006, privind eliberarea mijloacelor bănești în sumă de 20.000 lei.

În aceeași perioadă, din mijloacele bănești încredințate în administrarea sa, inculpata a însușit suma de 56.000 lei, eliberate din casieria întreprinderii fără a indica destinația mijloacelor bănești.

Pentru a justifica cheltuielile respective, Paladi Rita a înscris date vădit false în registrul de casă al întreprinderii și în dispoziția de plată a numerarului nr.081 din 31.03.2006 pe suma de 8000 lei, nr.110 din 28.04.2006 pe suma de 20.000 lei și nr.170 din 30.06.2006 pe suma de 28.000 lei, în care nu a fost indicată persoana care

i-a primit.

Tot ea, în aceeași perioadă, din mijloacele bănești încredințate în administrarea sa, a însușit suma de 34.036 lei, care potrivit înscrisurilor din registrele de casă ale întreprinderii, au fost eliberate pe numele său, potrivit dispozițiilor de plată privind eliberarea mijloacelor bănești cu nr.051 din 06.03.2006 pe suma de 650 lei, nr.170 din 06.2006 pe suma de 7000 lei, nr.211 din 16.06.2006 pe suma de 5000 lei, nr.205 din 25.07.2006 pe suma de 14.300 lei, nr.022 din 31.01.2007 pe suma de 6460 lei și nr.077 din 30.03.2007 pe suma de 626 lei.

Instanța a reținut că inculpata inițial s-a prezentat la judecată, dar ulterior s-a ascuns, ca rezultat a fost anunțată în căutare și cauza a fost judecată în lipsa inculpatei.

Dat fiind că, vinovăția ei este dovedită integral prin probe administrate, instanța i-a încadrat acțiunile în baza art. 191 alin.(5) Cod penal, ca delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului.

La stabilirea pedepsei, instanța a luat în considerare aspectele săvârșirii infracțiunii, pericolul social, personalitatea inculpatei, lipsa circumstanțelor agravante și atenuante, concluzionând că corectarea și reeducarea ultimei este posibilă doar prin izolare de societate.

Totodată, instanța a conchis să recalifice acțiunile inculpatei de la alin. (2) la alin. (1) art. 332 la Cod penal, ca falsul în acte publice, adică înscrierea de către o persoană cu funcție de răspundere, precum și de către un funcționar al autorității publice care nu este persoană cu funcție de răspundere, în documentele oficiale a unor date vădit false, precum și falsificarea unor astfel de documente, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite din interes material sau din alte interese personale, deoarece nu au fost prezentate probe că inculpata deținea o înaltă funcție de răspundere, sau că a săvârșit infracțiunea în interesul unui grup criminal organizat sau al unei organizații criminale.

Instanța a statuat, însă, că în conformitate cu prevederile art. 60 Cod penal, inculpata urmează a fi liberata de răspunderea penală, din motiv că din ziua săvârșirii infracțiunii a expirat termenul de prescripție de 2 ani, cu încetarea procesului penal pe art. 332 alin. (1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție, de atragere la răspundere penală.

La fel, instanța a concluzionat că urmează ***a încasa de la inculpată în beneficiul statului paguba nerecuperată, în sumă de 691.942,50 lei.***

3. La 05 ianuarie 2016, reprezentantul părții civile ÎS Complexul „Casa Presei”, Iurie Chifiac, a declarat apel, solicitând casarea sentinței în latura civilă, și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă integral acțiunea civilă, ***încasând de la Paladi Rita în beneficiul ÎS Complexul „Casa Presei” prejudiciul material în mărime de 691.942,50 lei.***

Apelantul a invocat că în cadrul urmăririi penale procurorul a înaintat împotriva inculpatei o acțiune civilă în interesele ÎS Complexul „Casa Presei”, în sumă de 691.942,50 lei.

Potrivit ordonanței din 30.03.2009, ÎS Complexul „Casa Presei” a fost recunoscută în prezenta cauză penală ca parte civilă.

Pe parcursul judecării cauzei s-a stabilit, că prin acțiunile criminale ale inculpatei, întreprinderii Complexul „Casa Presei” i-a fost cauzată o pagubă materială în valoare 691.942,50 lei. Faptul dat este demonstrat prin probele de la materialele cauzei, cum sunt registrele de casă ale întreprinderii și dispozițiile de plată.

Potrivit art. 385 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiuni dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă.

Cu toate acestea, încălcând prevederile articolului nominalizat, instanța de fond nu a ținut cont că parte civilă în prezenta cauză penală este recunoscută ÎS Complexul „Casa Presei” și nu a dispus admiterea acțiunii civile în folosul întreprinderii, ci în folosul statului.

La judecarea cauzei au fost încălcate prevederile art. 235, 236 Cod de procedură penală, care obligă instanța de judecată să asigure prezentarea persoanei în fața sa pentru desfășurarea normală a procesului penal.

Prin examinarea cauzei în lipsa părții civile a avut loc o încălcare directă a art. 6 CEDO, care garantează dreptul la un proces echitabil, adică dreptul oricărei persoane la judecarea în mod echitabil a cauzei, în mod public, într-un termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege.

Astfel, la adoptarea sentinței instanța de fond a încălcat dreptul întreprinderii Complexul „Casa Presei” la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 CEDO și dreptul accesului liber la justiție, prevăzut de art. 20 al Constituției R. Moldova.

Ținând cont că reprezentantul părții civile a făcut cunoștință cu sentința abia la 23.12.2015, termenul de atac nu a fost omis.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2016, apelul a fost admis, casată sentința în latura civilă și pronunțată o nouă hotărâre, prin care *s-a încasat de la inculpată în beneficiul ÎS Complexul „Casa Presei” prejudiciul material în mărime de 691.942,50 lei.*

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că inculpata a cauzat prejudicii de 691.942,5 lei și urmează să-l repare, deoarece conform art. 1398 Cod Civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție, este obligat să repare prejudiciul patrimonial.

Instanța de fond nu a constatat în mod corespunzător partea în beneficiul căreia urmează a fi încasat acest prejudiciu material.

Prima instanță nu a constatat cercul participanților la proces în cadrul acțiunii civile, nu a citat ÎS Complexul „Casa Presei” și nici nu a audiat părțile asupra acțiunii civile, ce denotă încălcarea normelor procesual-penale la adoptarea sentinței, și în mod injust a încasat prejudiciul material în contul statului.

Or, potrivit ordonanței procurorului în Procuratura anticorupție, Constantin Popa, din 30.03.2009, ÎS Complexul „Casa Presei” a fost recunoscută în calitate de parte civilă.

Mai mult, în virtutea art. 1 alin. (2) al Legii cu privire la întreprinderea de stat nr. 146 din 16.06.1994, întreprinderea de stat este agent economic independent cu drepturi de persoană juridică, care, pe baza proprietății de stat transmise ei în gestiune, desfășoară activitate de întreprinzător.

În conformitate cu prevederile art. 1398 alin. (1) Cod Civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial.

La caz, procurorul în Procuratura anticorupție, Constantin Popa, a înaintat o acțiunea civilă în interesele ÎS „Complexul Casa Presei”, prin care a solicitat încasarea din contul inculpatei în folosul statului a prejudiciului material cauzat în mărime de 691.942,50 lei.

Pe parcursul examinării apelului, reprezentantul părții civile ÎS Complexul „Casa Presei”, Iurie Chifiac, și-a concretizat pretențiile și a solicitat încasarea prejudiciului în mărime de 691.942,50 lei în beneficiul ÎS Complexul „Casa Presei”, cerere susținută și de procurorul Valentina Bradu, care a invocat că prima instanță în mod incorect a încasat prejudiciul material în beneficiul statului și nu în folosul ÎS Complexul „Casa Presei”.

La fel, s-a stabilit că reprezentantul părții civile ÎS Complexul „Casa Presei” nu a fost citat nici pentru o ședință de judecată de către prima instanță, această parte la proces nu a participat la judecarea cauzei, prin ce i s-a încălcat dreptul la un proces echitabil.

Totodată, din materialele cauzei rezultă că inculpata a însușit în mod ilegal din cadrul ÎS Complexul „Casa Presei” suma de 691.942,50 lei.

Astfel, este necesar de a dispune încasarea din contul inculpatei în beneficiul ÎS Complexul „Casa Presei” prejudiciul material în mărime de 691.942,50 lei.

Poziția avocatului inculpatei este nefondată, deoarece reprezentantul părții civile ÎS Complexul „Casa Presei” ***a înaintat apel în termenul prevăzut de lege.***

5. La 19 septembrie 2016, avocatul Oleg Canțer a declarat apel, solicitând ***casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie achitată.***

Apelantul a indicat că inculpata nu a fost prezentă la pronunțarea sentinței, fiind dată în căutare. În calitate de apărător, a făcut cunoștință cu materialele cauzei la 14.09.2016. Astfel, există temeieri suficiente pentru repunerea în termen a apelului.

Sarcina acuzării a constat în demonstrarea că suma de 691.942,5 lei a fost însușită anume de inculpată. Sarcina instanței de fond a fost să verifice dacă faptele incriminate au fost dovedite fără îndoieli.

Aceste sarcini nu au fost îndeplinite nici de către acuzare, nici de către instanța de fond.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2017, apelul a fost respins ca inadmisibil.

Instanța de apel a reținut că în ședința de judecată din 19.09.2016, în calitate de apărător al inculpatei a intervenit avocatul Oleg Canțer, în baza contractului de asistență juridică din 12.09.2016 și a mandatului nr. 0859434 din 12.09.2016, împuternicirile acestuia fiind pentru Curtea de Apel Chișinău, însă în cazul de față nu au fost prezentate date ce ar confirma că contractul de asistență juridică a fost semnat anume de către inculpată.

Nu poate fi admis motivul invocat de către avocatul Oleg Canțer, că el ar fi încheiat un contract de asistență juridică cu sora inculpatei, atâta timp cât acest fapt este contrazis însuși de cererea privind încredințarea reprezentării din 01.12.2016, conform căreia se indică de către inculpată că anume ea a semnat contractul de asistență juridică cu avocatul Oleg Canțer.

În atare mod, se constată cu certitudine că ***la data depunerii cererii de apel, adică 19.09.2016, avocatul Canțer Oleg nu a avut împuternicirile de rigoare*** pentru

reprezentarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale inculpatei, precum și ***nu a avut dreptul de apel, drept care de siguranță a fost confirmat de către inculpată prin cererea din 01.12.2016 și declarația nr. 75 din 25.04.2017.***

Prin urmare, se reține lipsa împuternicirilor de depunere a cererii de apel de către avocatul Canțer Oleg, astfel că apelul declarat este depus de către o persoană care nu era împuternicită la acel moment cu dreptul dat de către inculpată.

7. La 19 octombrie 2016, avocatul Oleg Canțer a declarat recurs ordinar în numele inculpatei, solicitând casarea deciziei instanței de apel din 19 septembrie 2016 și menținerea sentinței în latura civilă.

Recurentul a invocat că apelul părții civile a fost depus peste termen.

În cererea de apel, întârzierea de 4 ani de zile nu a fost în niciun fel justificată, astfel ea urma a fi respinsă ca tardivă.

La fel, în cererea de apel este indicat că reprezentantul părții civile a făcut cunoștință cu sentința la data de 23.12.2015. Totuși, la cererea de apel a fost anexat doar mandatul avocatului, fără vreo probă prin care s-ar demonstra că partea civilă a făcut cunoștință cu sentința la data indicată.

La materialele cauzei sunt atașate probe care indică asupra faptului că ÎS Complexul „Casa Presei” a trebuit să cunoască despre sentința instanței.

8. La 30 iunie 2017, avocatul Oleg Canțer a declarat recurs ordinar în numele inculpatei, solicitând casarea și deciziei instanței de apel din 10 mai 2017, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurentul a indicat că la materialele cauzei a fost anexat mandatul avocatului, iar la judecarea apelului declarat de partea civilă, el a fost acceptat în calitate de apărător.

Totodată, argumentele lui au fost puse la baza deciziei instanței de apel din 19.09.2016.

La materialele cauzei au fost anexate o confirmare a împuternicirilor avocatului semnată de către inculpată și o declarație autenticată, de asemenea semnată de ultima.

Prin urmare, împuternicirea de a declara apel a fost confirmată atât de către inculpată, cât și de către instanța de apel prin decizia din 19.09.2016.

Un alt motiv de critică a deciziei din 10.05.2017 este că părțile nu au fost ascultate pe fond. Deși în decizia instanței se face trimitere la motivele indicate în cererea de apel.

Prin urmare, instanța de apel a încălcat dreptul la apărare al inculpatei și principiile unui proces echitabil.

O altă constatare eronată a instanței de apel este că el ar fi declarat că contractul de asistență juridică ar fi fost încheiat cu sora inculpatei. O asemenea afirmație nu a fost făcută. Personal a adus la cunoștința instanței că contractul de asistență juridică a fost încheiat prin intermediul surorii inculpatei. Adică contractul de asistență juridică a fost transmis surorii inculpatei, aceasta a expediat contractul către inculpată care l-a semnat și l-a expediat înapoi către sora ei, care i l-a transmis.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 19 decembrie 2017, ambele recursuri ordinare au fost respinse ca inadmisibile.

Instanța de recurs a reținut că oferirea împuternicirilor de către inculpat apărătorului său, este reglementată în dispoziția art. 70 alin. (1) pct. 1) Cod de

procedură penală, unde este stipulat că avocatul ales poate fi admis în procesul penal în calitate de apărător la invitația inculpatului, reprezentantului legal al acestuia, precum și la solicitarea altor persoane cu consimțământul persoanelor interesele cărora urmează să le apere.

Totodată, avocatul care a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, a anexat mandatul, care urmează a fi completat în corespundere cu cerințele expuse în Hotărârea Guvernului nr. 158 din 28.02.2013 cu privire la aprobarea formularului și modului de utilizare a mandatului avocatului. Astfel, în mandatul prezentat, în mod obligatoriu, pe recto se va indica că avocatul este împuternicit pe cauza penală concretă să declare în numele inculpatului recurs ordinar la Curtea Supremă de Justiție, iar pe verso se va indica numele, prenumele și semnătura inculpatului (pct. 6 subpct. 2) lit. a¹), b) din Hotărârea Guvernului nr. 158 din 28.02.2013).

Astfel, la materialele cauzei a fost anexat mandatul avocatului Oleg Canțer pentru instanța de recurs din 17.10.2016, nefiind semnat pe verso de către inculpată, și nici cererile de recurs ordinar nu au fost semnate de către ultima. Deci, nu s-a putut demonstra faptul că inculpata a dat acordul ca avocatul Oleg Canțer să-i reprezinte interesele în calitate de apărător în instanța de judecată și în mod expres dreptul de a întocmi, semna și depune cererea de recurs în numele său.

În cazurile când se constată că lipsește semnătura inculpatului de pe verso mandatului din motive de imposibilitate de a o aplica (aflarea peste hotarele țării, în prezentul caz inculpata este anunțată în căutare), recurentul trebuie să anexeze la recurs o cerere scrisă personal de către inculpat și semnată de acesta sau, după caz, procura în original, iar pentru a se evita orice confuziune asupra veridicității semnăturii aplicate pe cererea dată cu cea a titularului cererii (inculpatului) este necesară legalizarea semnăturii în conformitate cu legislația în vigoare. În acest sens, se constată că cererea din 01.12.2016 și declarația semnată de inculpată și trimisă prin intermediul surorii sale, datată cu 21.04.2017, anexate de către apărător la cauza penală, nu se conformează legislației în vigoare, deoarece semnătura nu este legalizată și nu se poate verifica veridicitatea acesteia.

10. Avocatul Oleg Canțer a declarat recurs în anulare în numele condamnatei, solicitând casarea hotărârilor adoptate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond.

Recurentul a invocat că recursurile ordinare, odată trecute de etapa admisibilității în principiu, urmau a fi examinate prin prisma tuturor motivelor invocate în ele, conform normei art. 434 Cod de procedură penală.

Contrar normei citate, în decizia din 19.12.2017, instanța de recurs a indicat că nu se va expune asupra erorilor de drept invocate de recurent.

Instanța de recurs nu a verificat nici dacă acceptarea avocatului de către instanța de apel, care a pronunțat și decizia din 19.09.2016, a fost ori nu întemeiată. Ori, dacă această acceptare a fost întemeiată, recursurile înaintate de apărător nu trebuiau declarate inadmisibile. Și invers, dacă acceptarea avocatului a fost neîntemeiată, decizia instanței de apel din 19.09.2016 a fost emisă cu încălcarea dreptului la apărare a condamnatei, prin faptul admiterii la proces a unei persoane neîmputernicite.

11. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 17 mai 2018, recursul în anulare a fost admis, fiind casată total decizia Colegiului penal

lărgit al Curții Supreme de Justiție din 19.12.2017 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță.

Instanța de recurs a reținut că, judecând ambele recursuri ordinare declarate de avocatul O. Canțer, din 19.10.2016 și 30.06.2017, instanța nu s-a pronunțat asupra fiecărui în parte.

Astfel, în primul caz, avocatul a contestat decizia instanței de apel din 19.09.2016, la care el a participat în temeiul contractului de asistență juridică și mandatului nr. 0859434 din 12.08.2016, fiind acceptat de instanța de apel în calitate de apărător al inculpatei, el solicitând respingerea apelului declarat de reprezentantul părții civile, ca depus peste termenul de atac de 15 zile prevăzut de lege.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar urma să se expună asupra argumentelor invocate de recurent, însă, a respins recursul ca inadmisibil, motivând că avocatul nu are împuterniciri, contrar soluției instanței de apel la acest capitol.

În al doilea caz, instanța de recurs, respingând recursul ordinar împotriva deciziei instanței de apel din 10.05.2017, pe motiv că avocatul nu are împuterniciri de a apăra interesele condamnatei, nu a ținut cont de faptul că în cadrul examinării apelului părții civile, acesta a prezentat contractul de asistență juridică și mandatul din 12.08.2016 în baza cărora instanța de apel l-a acceptat în calitate de avocat al inculpatei.

Din materialele cauzei rezultă că, verificând împuternicirile avocatului, instanța de apel a amânat ședința de judecată din 11.11.2016 pentru 09.12.2016, pentru ca ultimul să prezinte cererea inculpatei în confirmarea împuternicirilor de a-i reprezenta interesele, acesta prezentând cererea din 01.12.2016, prin care condamnată a confirmat că a semnat pe 12.08.2016 contractul de asistență juridică, prin care a încredințat avocaților O. Canțer și V. Ciobanu-Nițuleac să-i reprezinte interesele în cauza penală, iar ulterior, și declarația din 21.04.2017 autentificată notarial.

Astfel, instanța de recurs ordinar nu a asigurat desfășurarea unui proces echitabil în cauza dată și, prin respingerea, ca inadmisibile, a recursurilor declarate în numele inculpatei, pe motiv că avocatul nu are împuterniciri, a încălcat dreptul acesteia la apărare, ce constituie un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente care a afectat hotărârea atacată.

12. Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 424 alin. (2) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar. Instanța de recurs este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.

Sub acest aspect, se reține că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

În primul rând, cu privirea la recursul ordinar al apărării din 19.10.2016, împotriva deciziei instanței de apel din 19.09.2016 (*vezi pct. 4. și 7. din decizie*), se reține că, potrivit art. 414 alin. (1), (2), (5) și (6), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii

atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal, se pronunță asupra motivelor invocate în apel, nefiind în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Conform art. 3 alin. (1), 402 alin. (1), 403 alin. (1), 404 alin. (1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească. Termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale. Apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen dacă instanța de apel constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale. Participantul la proces care a lipsit atât la judecarea, cât și la pronunțarea sentinței și nu a fost informat despre adoptarea sentinței poate declara apel și peste termen, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

Potrivit jurisprudenței naționale, repunerea în termen a apelului reprezintă mijlocul procesual prin care titularul dreptului de apel, care nu a putut declara apel din cauze independente de voința lui, este repus în dreptul din care fusese decăzut după expirarea termenului de apel. Repunerea în termen se operează doar având prezente două condiții cumulative: întârzierea a fost determinată de motive întemeiate: calamitate naturală, accident, boală ș.a., pe care apreciindu-le, instanța de apel va constata dacă situația invocată de apelant constituie în mod efectiv o cauză de împiedicare a declarării apelului; apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale. Aceste condiții îi privesc doar pe inculpat și partea civilmente responsabilă, deoarece împotriva lor poate fi începută executarea. Admiterea repunerii în termen produce efectul apelului declarat în termen. În caz contrar, apelul va fi respins. Pentru exercitarea apelului peste termen, ca și în cazul repunerii în termen, este necesară prezența cumulativă a două condiții: a) partea care dorește să atace hotărârea cu apel să fie absentă atât la judecată, cât și la pronunțarea sentinței; b) cererea de apel să fie înaintată nu mai târziu de 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale. Ca și în cazul repunerii în termen, aceste condiții îi privesc doar pe inculpat și partea civilmente responsabilă, deoarece împotriva lor poate fi începută executarea. Repunerea în termen este o prerogativă a instanței de apel, care urmează să se pronunțe cu motivația respectivă în textul deciziei (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 - Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, pct. 7-8*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, examinând apelul din 05.01.2016, declarat de reprezentantul părții civile ÎS Complexul „Casa Presei”, Iurie Chifiac, conform descriptivului și dispozitivului deciziei contestate, din 19.09.2016 (*pct. 3. și 4. din decizie*):

a) nu a soluționat în niciun fel chestiunea privind termenul în care a fost declarat apelul din 05.01.2016 împotriva sentinței din 10.01.2012 (*pct. 1. - 4. din*

decizie), inclusiv prin prisma prescripțiilor din art. 3, 402 – 404 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale enunțate supra;

b) și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi: ordonanța procurorului în Procuratura anticorupție, Constantin Popa, din 30.03.2009, prin care ÎS Complexul „Casa Presei” a fost recunoscută în calitate de parte civilă, și acțiunea civilă înaintată de procurorul în Procuratura anticorupție, Constantin Popa, în interesele ÎS Complexul „Casa Presei”;

c) a dispus divergent, neclar și neîntemeiat în dispozitivul deciziei că: „**în rest sentința se menține**”, or, această dispoziție cuprinde și latura penală a hotărârii instanței de fond, care nu a fost contestată prin respectivul apel, lipsind în totalitate argumentarea aspectului dat în partea descriptivă a deciziei atacate (*pct. 1.- 4. din decizie*).

Prin urmare, instanța nu a judecat în conformitate cu rigorile prevăzute de lege apelul din 05.01.2016, declarat de reprezentantul părții civile ÎS Complexul „Casa Presei”, Iurie Chifiac, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar (*pct. 3., 4. și 7. din decizie*).

În al doilea rând, cu referire la recursul ordinar al apărării din 19.10.2016, împotriva deciziei instanței de apel din 19.09.2016 (*vezi pct. 6. și 8. din decizie*), se atestă că, conform art. 412 alin. (7) Cod de procedură penală, la judecarea apelului, participarea apărătorului este obligatorie. În corespundere cu art. 66 alin. (1) Cod de procedură penală, inculpatul are dreptul la apărare. Instanța de judecată îi asigură inculpatului posibilitatea de a-și exercita dreptul la apărare prin toate mijloacele și metodele neinterzise de lege. Potrivit art. 67 alin. (1) Cod de procedură penală, apărătorul este persoana care, pe parcursul procesului penal, reprezintă interesele inculpatului, îi acordă asistență juridică prin toate mijloacele și metodele neinterzise de lege. Conform art. 70 alin. (1), (7) și (8) Cod de procedură penală, avocatul participă la procesul penal în calitate de apărător la invitația inculpatului, reprezentantului legal al acestuia, precum și la solicitarea altor persoane, cu consimțământul persoanelor interesele cărora urmează să le apere. Pentru confirmarea calității și împuternicirilor sale, apărătorul prezintă instanței documentul ce confirmă apartenența lui la avocatură, documentul ce confirmă că are permisiunea de a practica calitatea de apărător conform legislației Republicii Moldova, mandatul biroului de avocați sau un alt document ce îi confirmă împuternicirile. Persoana care pretinde să participe în cauza dată în calitate de apărător, dar nu prezintă documentele ce îi confirmă calitatea și împuternicirile de apărător nu este admisă să participe la desfășurarea procesului penal în calitate respectivă, fapt asupra căruia se adoptă o hotărâre motivată.

Potrivit jurisprudenței naționale, la judecarea apelului participarea apărătorului, ales sau care acordă asistență juridică garantată de stat, este obligatorie și nerespectarea acestei reguli constituie, cu certitudine, o eroare de drept (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 24.12.2010, nr.11 - Cu privire la practica aplicării legislației pentru asigurarea dreptului la apărare al bănuțului, învinuțului, inculpatului și condamnatului în procedură penală, pct. 7.; Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 - Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, pct. 13.*).

Totodată, instanța de apel, nu a respectat regulile de drept menționate, deoarece, examinând apelul din 19.09.2016, declarat avocatul Canțer Oleg în numele inculpatei, conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate, din 10.05.2017, cât și a procesului verbal al ședinței de judecată (*pct. 5. și 6. din decizie, f.d. 199*):

a) nu a adoptat vre-o hotărâre motivată privind neadmiterea avocatului Canțer Oleg să participe la desfășurarea procesului penal, pe motiv că nu ar fi prezentat documentele ce îi confirmă calitatea și împuternicirile de apărător, urmată de asigurarea dreptului inculpatei la apărare prin prezența altui apărător în ședință, adică l-a admis pe avocatul nominalizat să participe în calitate de apărător al inculpatei.

Însă, cu toate că și în descriptiv a indicat în aspectul vizat despre un: „**drept care de siguranță a fost confirmat de către inculpată prin cererea din 01.12.2016 și declarația nr. 75 din 25.04.2017**”, iar la dosar erau anexate mandatele avocatului Canțer Oleg din 12.09.2016 și 17.10.2016 (*f.d. 162 v. 3, f.d. 34 v. 4*), contractul de asistență juridică din 12.09.2016 (*f.d. 107 v. 4*), cererea inculpatei din 01.12.2016 (*f.d. 204 v. 3*), declarația inculpatei autentificată notarial, nr. 75, din 21.04.2017 (*f.d. 4 v.4*), toate aceste acte confirmând împuternicirea avocatului Canțer Oleg să reprezinte interesele inculpatei în instanțele judecătorești și fiind suficiente în acest sens, în virtutea prevederilor art. 70 alin. (7) Cod de procedură penală, în dispozitiv, contrazicându-se, a decis absolut neîntemeiat respingerea apelului avocatului Canțer Oleg, din lipsa împuternicirilor de apărător;

b) mai mult, soluția nominalizată contravine totalmente deciziei aceleiași instanțe de apel din 19.09.2016, prin care a fost judecat apelul din 05.01.2016, declarat de reprezentantul părții civile ÎS Complexul „Casa Presei”, Iurie Chifiac, or, avocatul Canțer Oleg, în aceleași condiții de drept, a fost admis și a participat în ședințele instanței de apel în calitate de apărător al inculpatei (*pct. 3. și 4. din decizie*).

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece a adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârilor pronunțate, acesta fiind expus neclar, și că recursurile de pe rol sunt întemeiate.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursurilor ordinare, casării totale a deciziilor contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

13. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de avocatul Oleg Canțer, casează total deciziile Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2016 și 10 mai 2017, în privința inculpatei Paladi Rita XXX, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 31 iulie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Liliana Catan

Ion Guzun